

K. 518/857.
Nagy-Körös, május 8. 1857.

Vednes Domokos!

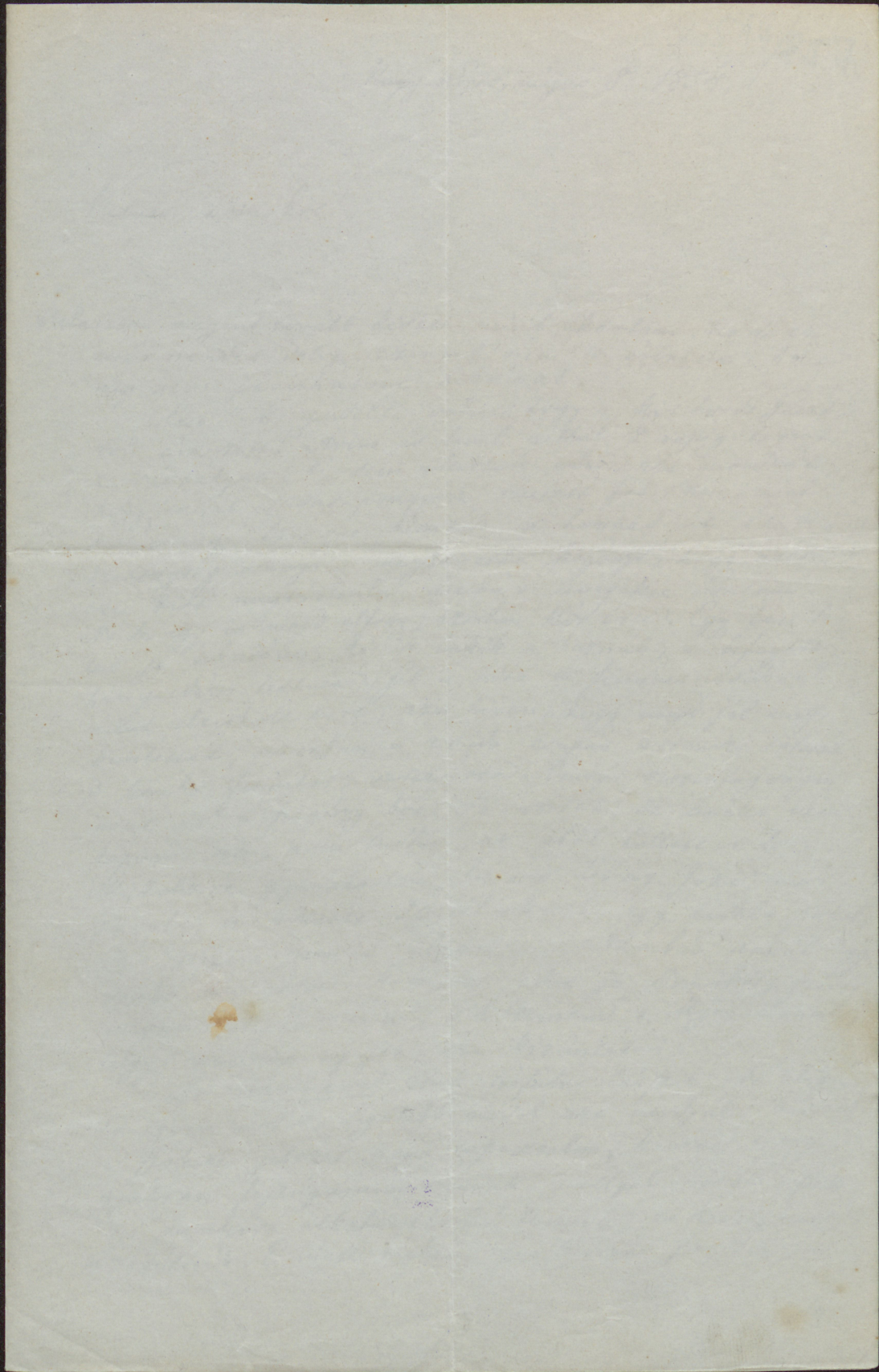
Valaixon megint tovább lésett, mint akartam. No de ez már rendes dolgy, ekensül nem is érintem, ha meg nem javíthatom hibáimat.

Eccé! ki gondolta volna hogy a kis hurok levett, söl érkezett. Aviso és level nélkül & sapig kevert a vasfalgán, ki sem akarták adni, ett mondván, hogy miat "utas-podgyák" lételett jól, nem mint küldemény. Denique kiatták; a hurok ut és vi, szontagság annyira megrarorta fejezést, hogy akóta sem hirt megtirulom, aubár iivegekre vontam.

No de így is majd ellgy; akomban két érte. Egy becüle, led jó aharom, ki it lakik a hármál, & befogott hárgardain testvére, jól is atta a piraiax-ksitónak, mint elisholt bot, aki híven, hogy majd jól meg, bintettel; akomban a kóidó csupan a renke, felszát & bankó forintot, vette érte. Ennyi vironagságos ment ut a fejezést bot. Se avisat, se levelet nem kapvan nek, nem uttam, ak éghöl hullott - e te.

Miskolcra gyanakottam, huszon levay jókoi, más cavaly is kitévött 20 cihidemel, egy lástaba pakol, va. Terkere nem is álmodtam. Akomban annál meg, legyöb rárú néve: kökinnön, étes jó Domokos, pivey megemlételetét rólam; & kitévőm a Mgos usnak, hogy abbalmat nyujta, att kizivitelni.

Az arany emel csak inéfalni lástítik: se alig, ha igara nives. Legalább másol att mondját; bar év a fobott jeleket nem sapaxsalom; kiveve hogy gyatran fejezégasain vannak, nullpel, röttte, felle, mi numbara alkalmatlanai tennek; és kedélyemet eldöletidit. Emiaté riskán van kedvem foglatomni

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]